

Glossa

Allarga la mà al pobre

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest diumenge se celebra la Jornada Mundial dels Pobres, instituïda pel papa Francesc fa quatre anys. En aquesta jornada, el Sant Pare ens exhorta a adonar-nos de la realitat de pobresa que conviu entre nosaltres. No podem dir-nos cristians sense ajudar el nostre proïme; no podem pregar al Senyor i desvincular-nos dels pobres. Tal com diu el Papa en el seu missatge per a aquesta jornada: «La pregària a Déu i la solidaritat amb els pobres i els qui pateixen són inseparables.»

Vivim en una societat on creix el nombre de persones i famílies pobres. Malgrat tot, és fàcil «mirar cap a una altra banda» i anar fent la nostra. Els cristians, però, «no podem sentir-nos bé quan un membre de la família humana és deixat al marge i es converteix en una ombra». Si fem això, estem cometent un gran pecat d'omissió. Per desgràcia, hi ha tantes persones que pateixen que sembla que ens hi anem acostumant. En aquests mesos en què estem sofrint aquesta pandèmia del coronavirus és quan, potser sí, algunes persones estan reaccionant i estan veient que la pobresa ens pot atrapar a tots. Si els comerços i les empreses acaben tancant, l'afectació serà enorme. Tots patirem la crisi econòmica que se'n derivarà.

El missatge del Sant Pare en aquesta Jornada Mundial dels Pobres es titula «Allarga la mà al pobre». El Papa afirma: «Allargar la mà és un signe: un signe que recorda immediatament la proximitat, la solidaritat, l'amor.» Sí, durant aquests mesos hem vist com allargaven les mans els sanitaris, els treballadors dels serveis essencials, els preveres, els treballadors i voluntaris de Càritas... Però, per què sempre esperem que hi hagi problemes molt greus per a ajudar els altres? Per què no podem ser més altruistes i ajudar sempre tothom?

Ajudar els pobres no hauria de ser un gest puntual, sinó que hauria de ser un compromís permanent, «una invitació a la responsabilitat i un compromís directe de tots aquells que se senten part del mateix destí. És una crida a portar les càrregues dels més febles»; «no es tracta d'una exhortació opcional, sinó que condiciona l'autenticitat de la fe que professem». Si realment volem estimar i volem seguir Jesús, hem de posar-nos en el lloc de l'altre i ajudar-lo, amb totes les conseqüències. Si ho fem així, veureu com a la llarga les nostres accions no sols provocaran satisfacció i benestar als nostres germans sinó també a nosaltres mateixos.

